

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/179/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113218641
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113218641.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Jeannette Hajdinovou v právnej veci navrhovateľa: 1) Mestská časť Bratislava - Staré Mesto, IČO 00603147, so sídlom v Bratislave, Vajanského nábrežie 3, zastúpeného spoločnosťou LEGAL CARTEL, s.r.o., IČO 36677175, so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, za ktorú koná advokát JUDr. Radoslav Kačur, proti odporcovi: VIZETY, s.r.o., IČO 36713554, so sídlom v Bratislave, Belopotockého 2, zastúpeného spoločnosťou LLPMV Lawyers, s.r.o., IČO 36869007, so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, za ktorú koná advokát Mgr. Ladislav Zselinsky, o zaplatenie 93,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh na začatie konania **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 75,08 €, z toho za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 € na účet jeho právneho zástupcu - advokátskej kancelárie LLPMV Lawyers, s.r.o., IČO 36869007, so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ť v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania z 21.5.2013 domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 93,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 93,- € od 13.2.2012 do zaplatenia; uplatnil si nárok na náhradu trov konania v sume 75,08 €, z toho za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 €. Navrhovateľ uviedol, že je správcom miestnych komunikácií III. a IV. triedy nachádzajúcich sa na území Bratislava - Staré Mesto. Dňa 28.1.2012 o 7:50 hod. bolo U. B. D. C. D. (ktorá je miestnou komunikáciou III. triedy) odstránené osobné motorové vozidlo zn. O. O., E.: D.-XXXUI, ktorého prevádzkovateľom je odporca, pretože stálo na ulici D. na vyhradenom mieste, ktoré preň nebolo určené. O odstránení motorového vozidla rozhodol príslušník mestskej polície Bratislava - Staré Mesto ako splnomocnený zástupca správcu komunikácie v zmysle Poverenia starostu mestskej časti Bratislava Staré Mesto z 20.10.2009. Tým vznikol podľa navrhovateľa zákonný dôvod podľa § 3 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.) na jeho odstránenie a povinnosť odporcu ako prevádzkovateľa motorového vozidla uhradiť takto vzniknuté náklady. Na základe rozhodnutia správcu komunikácie vykonala technický odťah predmetného motorového vozidla obchodná spoločnosť Car Towing, a.s., ktorá je oprávnená na odťah na základe zmluvy o výkone odťahovacej služby č. 48/2006 z 23.6.2006 v znení dodatku č. 3 z 13.11.2009. Následne bola vystavená faktúra č. 2012003 z 31.1.2012, ktorou spoločnosť Car Towing, a.s. vyfakturovala navrhovateľovi náklady odťahu motorového vozidla v sume 93, - €. Odporca dňa 28.1.2012 o 14:37 hod. prevzal motorové vozidlo s protokolom o odovzdaní vozidla a výzvu na úhradu sumy 93, -€ s lehotou splatnosti do 12.2.2012. Odporca predmetnú istinu neuhradil, preto sa 13.2.2012 dostal do omeškania.

Navrhovateľ poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 300/07 zo 14.2.2008, rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/392/2010 z 13.4.2011, sp. zn. 15Co/40/2009 z 8.7.2009, sp. zn. 15Co/234/2009 zo 16.9.2009 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/60/2009 z 31.3.2009. Navrhovateľ sa na základe citovaných rozhodnutí domnieva, že všeobecné predpisy o správnom konaní sa nepoužijú na odstránenie prekážky cestnej premávky a vozidla, a preto je odstraňovanie prekážky cestnej premávky (v tomto prípade vozidla) vyňaté z verejnoprávnej normy, ktorou je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok). Vzhľadom na to môže byť podľa navrhovateľa predmetná činnosť upravená v zmysle súkromnoprávnej normy, a teda správca komunikácie je oprávnený pri odstraňovaní prekážky cestnej premávky upraviť si zmluvné vzťahy s iným subjektom podľa súkromnoprávnych noriem a zmluvne poveriť tretiu osobu samotným odstránením vozidla, ktoré podľa navrhovateľa nepatrí do oblasti verejného práva. Navrhovateľ k návrhu na začatie konania priložil fotokópiu rozhodnutia o odstránení vozidla z 28.1.2012, Poverenie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto na zabezpečenie odstraňovania vozidiel z 20.10.2009, Dodatok č. 3 k zmluve č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby z 23.10.2006, fotokópiu osvedčenia o evidencii motorového vozidla zn. O. O., E. D.-XXXUI, F. Č.. XXXXXXXX, Protokol o odovzdaní vozidla č. 4542012801 z 28.1.2012, výzvu na úhradu nákladov na odstránenie vozidla z 28.1.2012, predžalobnú výzvu na úhradu nákladov na odstránenie vozidla z 20.3.2012 a znalecký posudok Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 3/2011.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 12Ro/173/2013-50 zo 4.6.2013, v ktorom odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 93,- € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 13.2.2012 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde.

Odporca podal v zákonnej lehote proti uvedenému platobnému rozkazu odôvodnený odpor, preto sa podľa § 174 ods. 2 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) podaním odôvodneného odporcu platobný rozkaz zrušuje ex lege bez potreby vydania osobitného rozhodnutia.

Odporca v podanom odpore navrhol návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť a odporcovi priznať náhradu trov konania. Uviedol, že podľa jeho názoru jedinou oprávnenou osobou na odstránenie motorového vozidla je správca cesty - obec alebo právnická osoba ňou na tento účel (správa pozemných komunikácií) založená alebo zriadená. Vozidlo odporcu však odstránila (odtiahla) spoločnosť Car Towing, a.s. a nie navrhovateľ. Spoločnosť Car Towing, a.s. nie je a nebola oprávnená odstrániť (odtiahnuť) vozidlo odporcu. Odstránenie (odtiahnutie) motorového vozidla nie je súkromnoprávnym aktom, ale verejnoprávnym aktom. Správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon. Správca cesty musí podľa názoru odporcu vykonávať všetky činnosti týkajúce sa správy cesty a nemôže poveriť iný subjekt vykonávaním jednej z činností týkajúcej sa správy pozemných komunikácií. Odporca poukázal na ustanovenia § 3d ods. 3, ods. 5 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 135/1961 Zb.), § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 70/2003, vo fotokópii priložil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/3/2013-1313 z 21.1.2013.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odporu odporcu uviedol, že striktný výklad § 43 zákona č. 8/2009 Z.z. by viedol k rôznym absurdnostiam. Ak by pripustil, že aj samotný odťah po stránke technickej by bol oprávnený vykonať len správca komunikácie, bol by správca komunikácie nôtený vykonávať všetky povinnosti vyplývajúce mu z právneho poriadku Slovenskej republiky sám, bez možnosti využitia služieb dodávateľov. Podľa názoru navrhovateľa účelom tohto ustanovenia je odstránenie vozidla z dôvodu, že ohrozuje alebo obmedzuje jazdu vozidiel a pohyb chodcov a aby existoval účinný prostriedok zabezpečujúci bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Navrhovateľ zastáva názor, že "výkonom správy" je zabezpečenie bezpečnej cestnej premávky; zákonodarca nechcel citovaným ustanovením prikázať obciam, aby zakladali špecializované právnické osoby, ale chcel im tým prikázať, aby dohliadali, starali sa a zodpovedali za to, že cestná premávka bude bezpečná a plynulá. Zabezpečenie naplnenia účelu zákona (správu, teda odstránenie vozidla) totiž vykonala obec - obec bola tým subjektom,

ktorý identifikoval prekážku cestnej premávky a rozhodol o odstránení vozidla. Uviedol tiež, že mesto Bratislava ako správca miestnych komunikácií vykonáva prostredníctvom sekcie dopravy magistrátu hlavného mesta a dodávateľských firiem napríklad údržbu dopravných zelene, zvislého a vodorovného dopravného značenia, cestnej svetelnej signalizácie, mostov (Nový Most, Starý Most), podchodov, podzemných kolektorov. Spoločnosť Car Towing, a.s. je zmluvným partnerom navrhovateľa a vykonáva len technickú realizáciu samotného rozhodnutia správcu komunikácie o odťahu motorového vozidla. Spoločnosť Car Towing, a.s. nerozhodovala o odťahu motorového vozidla ani nevytvárjala náklady tohto odťahu, a teda žiadnym spôsobom nezasahovala do práv jednotlivcov. Zároveň nemožno ignorovať, že odporca ako prevádzkovateľ motorového vozidla porušil predpisy na úseku cestnej premávky a vytvoril prekážku v cestnej premávke. Nárok na náhradu nákladov odťahu motorového vozidla nepredstavuje formu odmeny za výkon správy komunikácií, ale pokrytie skutočných nákladov, ktoré správcovi komunikácie vznikli protiprávnym konaním odporcu. Na pojednávaní uviedol, že Dodatok č. 3 k zmluve č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby zo dňa 23.10.2006 je naďalej v platnosti, nebol menený.

Okresný súd Bratislava I ako súd vecne a miestne príslušný (§ 9 ods. 1, § 84, § 85 ods. 2 OSP) rozhodol na pojednávaní dňa 15.1.2014 v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 OSP. Právny zástupca odporcu ospravedlnil neúčast' odporcu aj jeho právneho zástupcu a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Súd podľa § 101 ods. 2 OSP prihliadol na obsah spisu, na listinné dôkazy predložené navrhovateľom, na dokazovanie vykonané na pojednávaní a ustálil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ rozhodnutím z 28.1.2012 nariadil odstránenie vozidla zn. O. O., E.: D.-XXXUI, ktorého prevádzkovateľom je odporca, podľa ustanovenia § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., pretože vozidlo sa nachádzalo na vyhradenom parkovisku, ktoré preň nebolo určené. Rozhodnutie vydal príslušník mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy na základe poverenia navrhovateľa z 20.10.2009 na zabezpečenie odstraňovania vozidiel. Odstránenie vozidla odporcu z miestnej komunikácie následne realizovala spoločnosť Car Towing, a.s. na základe Dodatku č. 3 k zmluve č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby zo dňa 23.10.2009 uzatvoreného medzi navrhovateľom ako príkazcom a spoločnosťou Car Towing, a.s. ako príkazníkom (ďalej aj len Zmluva o výkone odťahovacej služby). V preambule Zmluvy o výkone odťahovacej služby sa uvádza, že na základe zmluvy č. 48/2006 o výkone odťahovacej služby vykonávala spoločnosť ASTER, spol. s r.o. odstraňovanie motorových vozidiel tvoriacich prekážku cestnej premávky na miestnych komunikáciách III. a IV. triedy. Spoločnosť ASTER, spol. s r.o. zmluvou o predaji podniku predala časť podniku, ktorého predmetom je výkon odťahovacej služby obchodnej spoločnosti Car Towing, a.s., ktorá je jej právnym nástupcom. Predmetom Zmluvy o výkone odťahovacej služby (čl. II.) bola povinnosť príkazníka na základe rozhodnutia príkazcu alebo inej poverenej osoby o odstránení motorového vozidla zabezpečovať pre príkazcu technickú realizáciu odstraňovania motorových vozidiel z miestnych komunikácií, ich prepravu na miesto odstavenia, vyloženie a uskladnenie do ich odovzdania oprávnenej osobe a v mene príkazcu inkasovať úhrady nákladov príkazcu na odstránenie motorového vozidla od prevádzkovateľov motorových vozidiel. Príkazca sa zaviazal za realizáciu uvedených činností zaplatiť príkazníkovi dohodnutú odplatu.

Následne, odporca dňa 28.1.2012 o 14:37 hod. prevzal odtiahnuté motorové vozidlo (protokol o odovzdaní vozidla č. 4542012801 z 28.1.2012). Pri prevzatí vozidla bol odporca oboznámený so vznikom pohľadávky v sume 93,- € a prevzal príkaz na úhradu v sume 93,- €.

Zistený skutkový stav medzi účastníkmi sporný nebol. Sporným zostalo právne posúdenie otázky, či spoločnosť Car Towing, a.s. je oprávneným subjektom na realizáciu odstránenia motorového vozidla z komunikácie (odťah), inými slovami, či odstránenie vozidla odporcu z miestnej komunikácie bolo možné považovať za také, ktoré vykonal správca komunikácie (obec alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená). Súd pri posúdení právnej stránky veci vychádzal z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako

aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

Podľa § 3 ods. 2 prvá a tretia veta zákona č. 135/1961 Zb. miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

Podľa § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

Podľa § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené.

Podľa § 4d ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z.z. tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 prvá veta zákona č. 8/2009 Z.z. kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty (poznámka pod čiarou odkazuje na § 9 zákona č. 135/1961 Zb.).

Podľa § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je na vyhradenom parkovisku, ak také parkovisko nie je preň určené.

Podľa § 141 ods. 1, ods. 5 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (ods. 1). Všeobecný predpis o správnom konaní sa nepoužije na odstránenie prekážky cestnej premávky (ods. 5 písm. b/).

Z citovaných právnych predpisov použitím teleologického, logického, gramatického a systematického výkladu vyplýva, že obec pri výkone správy miestnych komunikácií, ktoré sú v jej vlastníctve vykonáva miestnu štátnu správu, ktorá na ňu bola prenesená zákonom č. 135/1961 Zb. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie čl. 71 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého na obec a vyšší územný celok možno zákonom preniesť výkon určených úloh miestnej štátnej správy. Náklady takto preneseného výkonu štátnej správy uhrádza štát (ods. 1). Pri výkone štátnej správy môže obec a vyšší územný celok vydávať v rámci svojej územnej pôsobnosti na základe splnomocnenia v zákone a v jeho medziach všeobecne záväzné nariadenia. Výkon štátnej správy prenesený na obec alebo na vyšší územný celok riadi a kontroluje vláda (ods. 2). Štátna správa je popri samospráve a verejnoprávnych korporáciách zložkou verejnej správy (napríklad Škultéty, P. a kol.: Správne právo hmotné. Všeobecná a osobitná časť. Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK v Bratislave, Bratislava 2000, s. 11). Žiadne ustanovenie zákona č. 135/1961 Zb. ani zákona č. 8/2009 Z.z. nesplnomocnili obec na vydanie takého všeobecne záväzného nariadenia, ktorým by preniesla časť výkonu svojej právomoci zverenej im citovanými zákonmi na tretí (podnikateľský) subjekt, ktorý nebol založený obcou a do ktorého predmetu činnosti nepatrí správa miestnych komunikácií, resp. realizácia odstránenia motorových vozidiel z pozemných komunikácií. Je potrebné uviesť, že už výkon miestnej štátnej správy obcou podľa zákonov č. 135/1961 Zb. a č. 8/2009 Z.z. je prenesením právomoci v oblasti štátnej správy zo štátu na samosprávu

- obec. V žiadnom prípade preto pri realizácii odťahu motorového vozidla z miestnej komunikácie nejde o súkromnoprávny vzťah, ako sa nesprávne domnieva navrhovateľ. Nesprávny je tiež argument navrhovateľa, že vylúčenie aplikácie Správneho poriadku na odstránenie prekážky cestnej premávky má za následok kvalifikáciu odstránenia prekážok cestnej premávky ako súkromnoprávneho vzťahu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na závery právnej teórie a súdnej praxe v oblasti správneho práva, ktoré rozoznávajú tri základné kategórie správnych (administratívnych) konaní v oblasti verejnej správy v závislosti od aplikácie Správneho poriadku:

1. správne konania, na ktoré sa vzťahuje výlučne Správny poriadok (napríklad konanie obce v prípadoch konania o zásahu do pokojného stavu podľa § 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov),

2. správne konania, v ktorých konajúci orgán verejnej správy aplikuje osobitný procesný predpis so subsidiárnym použitím Správneho poriadku (ide napríklad o priestupkové konanie - § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, alebo o stavebné konanie - § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, a podobne), a

3. správne konanie, v ktorých konajúci orgán verejnej správy nepostupuje podľa Správneho poriadku, ale podľa osobitného procesného predpisu (ide napríklad o daňové konanie - § 163 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov priamo vylučuje použitie Správneho poriadku v daňovom konaní).

Ak by súd prijal argument navrhovateľa, že ak zákon vylučuje aplikáciu Správneho poriadku na určité konanie, pôjde o súkromnoprávny vzťah, potom by aj v daňovom konaní išlo o súkromnoprávny vzťah, čo však nezodpovedá právnej skutočnosti a najmä právnej úprave zakotvenej v zákone č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vylúčenie aplikácie Správneho poriadku na určité konanie v oblasti verejnej správy nemá za následok zmenu charakteru konania z verejnoprávneho na súkromnoprávny, ide o úpravu procesných pravidiel, ktorými sa orgán verejnej správy vo svojom konaní riadi. Ak sa na konanie nepoužije Správny poriadok, znamená to, že konanie orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy je upravené osobitným predpisom, v tomto prípade zákonom č. 8/2009 Z.z. Pri vyhodnotení otázky, či ide o verejnoprávny vzťah alebo súkromnoprávny vzťah, je potrebné, okrem iného, prihliadať na účel právnej normy, ktorý je zväčša vyjadrený v jej úvodných ustanoveniach. Súd opätovne konštatuje, že zákon č. 135/1961 Zb. a č. 8/2009 Z.z. výslovne určujú, že ide o výkon štátnej správy, ktorá je jednou zo zložiek verejnej správy, nemožno preto argumentovať súkromnoprávnym charakterom právneho vzťahu upraveného v citovaných zákonoch, pretože o taký v predmetnej právnej veci nejde.

Vychádzajúc z uvedeného konanie obce pri správe miestnych komunikácií, kam nepochybne patrí aj odstraňovanie vozidiel z miestnych komunikácií, vykonáva miestnu štátnu správu, ktorá je jednou zo zložiek verejnej správy a ktorá bola na obec prenesená zákonom č. 135/1961 Zb., č. 8/2009 Z.z. v intenciách čl. 71 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Preto konkrétny odťah vozidla, ktorý na miestnej komunikácii tvorí prekážku, môže technicky realizovať len obec alebo právnická osoba založená alebo zriadená obcou na tento účel (§ 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z.). Ani obec ani právnická osoba zriadená alebo založená obcou na tento účel nemôžu preniesť túto zákonnú povinnosť na tretí subjekt, pretože to zákon č. 135/1961 Zb. ani zákon č. 8/2009 Z.z. neumožňujú. Na tomto mieste súd poukazuje na ústavný imperatív zakotvený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány (medzi ktoré patria aj obce) môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon; tento ústavný imperatív sa uplatňuje v oblasti verejného práva, teda aj v oblasti verejnej správy, ktorej súčasťou je aj obec (navrhovateľ). Navrhovateľ preto mohol konať len v rámci ustanovení § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. a s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a nie nad ich rámec. Ústavný imperatív vyplývajúci z čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky si v žiadnom prípade nemožno zamieňať s oprávnením subjektov, odlišných od štátnych orgánov, konať to, čo nie je zákonom zakázané, s tým, že nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá (čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Toto oprávnenie upravené v čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa nevzťahuje na štátne orgány, ale na všetky ostatné (súkromnoprávne) subjekty.

Spoločnosť Car Towing, a.s. nebola zriadená obcou - mestskou časťou Bratislava - Staré Mesto, a do jej predmetu činnosti nepatrí správa miestnych komunikácií (bližšie k tomu pozri výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti Car Towing, a.s., vo vložke č. 4709/B, Oddiel Sa). Pre porovnanie súd uvádza, že Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť bola založená obcou - Hlavným mestom SR Bratislavou (100 % akcionár), a do predmetu činnosti tejto obchodnej spoločnosti patrí, okrem iného, aj odťahovacia služba (bližšie k tomu pozri výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, vo vložke č. 607/B, Oddiel Sa). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obec má zriadenú právnickú osobu, ktorá je oprávnená prevádzkovať odťahovaciu službu, preto navrhovateľovi nespôsobí žiadne technické problémy, keď odťah vozidiel, ktoré tvoria prekážku miestnej komunikácie, bude na základe jeho rozhodnutia o odstránení vozidla z komunikácie realizovať práve Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť. Takýto postup by bol v súlade s § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z.

Preto ak odstránenie motorového vozidla (ktoré prevádzkuje odporca) z miestnej komunikácie technicky realizovala spoločnosť Car Towing, a.s., išlo zo strany navrhovateľa o konanie v rozpore s § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. v spojení s § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., a teda odťah vozidla realizoval subjekt, ktorý na to v zmysle citovaných ustanovení nebol oprávnený.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 70/2003 z 26.2.2004, publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 3/2006, podľa ktorého odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Pretože § 43 zákona č. 8/2009 Z.z. patrí do oblasti verejného práva, nevznikajú v súvislosti so správou miestnych komunikácií súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Odstránenie vozidla nie je súkromnoprávnym aktom, pri ktorom by prichádzalo do úvahy zastúpenia podnikateľským subjektom nezaloženým obcou, alebo zmluvné poverenie, v zmysle ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov. Správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej - samotný výkon odtiahnutia vozidla. Takéto opatrenie, vzhľadom na povahu vzťahu, v rámci ktorého má k nemu dôjsť, je oprávnená vykonať buď obec sama, alebo právnická osoba ňou pre tento účel založená alebo zriadená (§ 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb.). Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 6 Co/3/2013-131 z 21.1.2013 konštatoval, že ak spoločnosť Aster, spol. s r.o. ako právny predchodca spoločnosti Car Towing, a.s. nebola oprávnená vykonávať odťah motorových vozidiel, lebo nebola právnickou osobou založenou alebo zriadenou obcou na tento účel, potom takéto oprávnenie nemôže mať ani spoločnosť Car Towing, a.s., ktorá je v oblasti odťahovania vozidiel právnym nástupcom spoločnosti Aster, spol. s r.o. Inú odpoveď na túto otázku nedáva ani nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 300/2007, na ktorý poukázal navrhovateľ, pretože v citovanom náleze Ústavný súd SR konštatoval arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia o vyhlásení zmluvy o výkone odťahovej služby z dôvodu absencie náležitého odôvodnenia a použitia neexistujúceho ustanovenia zákona; meritom veci sa Ústavný súd SR nezaoberal. Za tohto skutkového a právneho stavu potom nemožno použiť navrhovateľom označené rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/392/2010 z 13.4.2011, sp. zn. 15Co/40/2009 z 8.7.2009, sp. zn. 15Co/234/2009 zo 16.9.2009 ani rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/60/2009 z 31.3.2009, ktoré vyslovili právny názor zhodný s navrhovateľom.

Vychádzajúc z uvedeného navrhovateľ nebol oprávnený previesť na spoločnosť Car Towing, a.s. právomoc správcu komunikácie, takže uvedená spoločnosť nebola oprávnená odtiahnuť vozidlo odporcu a požadovať od neho náhradu nákladov za tento úkon. Ak navrhovateľ zmluvne previedol časť svojich právomocí ako správcu miestnej komunikácie v oblasti verejnej správy na podnikateľský subjekt, ktorý na ten účel nezriadil ani nezaložil, porušil čl. 2 ods. 2, čl. 71 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 2, § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. a § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. Za konanie v rozpore s uvedenými právnymi predpismi, nesie následky (vo forme nezaplatenia nákladov za odťah motorového vozidla z miestnej komunikácie) navrhovateľ sám. Na margo súd uvádza, že právo zmluvne previesť svoju právomoc v oblasti správy miestnych komunikácií by nemala ani právnická osoba založená alebo zriadená obcou za účelom správy miestnych komunikácií, ktorá vystupuje ako iná právnická osoba

oprávnená konať o rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Na druhej strane, súd nespochybňuje závery príslušného orgánu o porušení predpisov na úseku miestnych komunikácií zo strany odporcu, avšak zodpovednosť odporcu za spáchanie správneho deliktu mala byť predmetom sankčného konania podľa § 137 a nasl. zákona č. 8/2009 Z.z.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne predpisy súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na začatie konania nie je dôvodný, preto ho zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi v sume 75,08 €, z toho za zaplatený súdny poplatok 16,50,- € a trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 €. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny súd vychádzal z § 10 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška); hodnota sporu v predmetnej právnej veci predstavuje sumu 93,- €, potom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 16,60 €. Celková suma náhrady trov konania pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby a zaplateného súdneho poplatku:

- prevzatie a príprava veci - 16,60 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013),

- písomné podanie na súd (odpor proti platobnému rozkazu) - 16,60 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013),

- režijný paušál v roku 2013: 2 x 7,81 € = 15,62 € (§ 15 písm. a/ vyhlášky),

- daň z pridanej hodnoty 20% zo sumy 48,82 € = 9,76 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky),

- zaplatený súdny poplatok za odpor v sume 16,60 €.

Platobným miestom pre náhradu trov konania účastníkom je ich právny zástupca (§ 149 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.